

ՀՆՁԵԱԿ

Առաջին Սիրոյս

Տրմանկութեան դաժան ու կուպր օրերուս,
Մէջըս յանկարծ կը բացուիս գերդ գանձ մ'անբաւ.
Շրտայլ ու խենթ վայելիքէն վերջ, քեզ՝ իբր յոյս
Կը թափցընեմ որ չըսպառիս դուն բընա՛ւ...:

Որպէս կրրակ մոխիրներուս ընդերքէն
Քեզ կը գըտնեմ երբ կը ձիւնէ Սըրտիս մէջ.
Կը տափնամ յո՛յլ, գինովի պէս ու նորէ՛ն
Կ'անթեղեմ քեզ որ մընա՛ս բա՛րկ եւ անշէջ...:

Ու երբ քաղցէ կը գալարուի իմ հոգին,
Լեզուիս վըրայ կ'իջնես իբրեւ մանամայ.
Ագահօրէն կը լիանա՛մ ու՝ կրկին,

Քեզ քու ակիդ կը դարձընեմ որ մընայ
Համըդ քիմքի՛ս. ու քեզի գամ, դուն՝ ինծի՛,
Օրերուս ցուրտ՝ տրմանկութեան եւ քաղցի...:

ԻՐԻԿՆԱՄՈՒՏԻ ԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Իրիկուն է. կըտոր մը շող արեւէն
Կը մոխրանայ պատին վըրայ դիմացի.
Ու՝ մութը լո՛յծ՝ արըւող սա՛ քիւերէն՝
Թոյնի նըման հոգիիս մէջ կը մըգի...:

Արձագանգը ղողանջի մը հեռաւոր
Կապարի պէս կ'իյնայ սըրտիս մէջ՝ հա՛տ, հա՛տ.
Յոյզեր թել թել կը քըրքըրուին, եւ աղւոր
Երագանքը կ'ըլլա՛յ ողբերգ յուսահատ...:

Որպէս չըզիկ կը գրգռէ զիս խոհ մը չա՛ր.
Ու կը թըփնեմ անցնող մարդոց ետեւէն.
Լուսի՛ն ալ դէմ: Մանչ մը ներսէս՝ ապշահար,

— Շուֆն անցեալիս — կը նայի ինձ խընդալէ՛ն.
Գըրկել, խածնել կուգեմ աշտերն իր խընձոր,
Բայց, կը լուծուի շըրթներուս տակ դէմքն անոր...

... Ու հոգւոյս մէջ մութն աւելի կ'իջնէ խո՛ր...:

ՄԻՀՐԱՆ

Գամաս, 1933 Մայիս